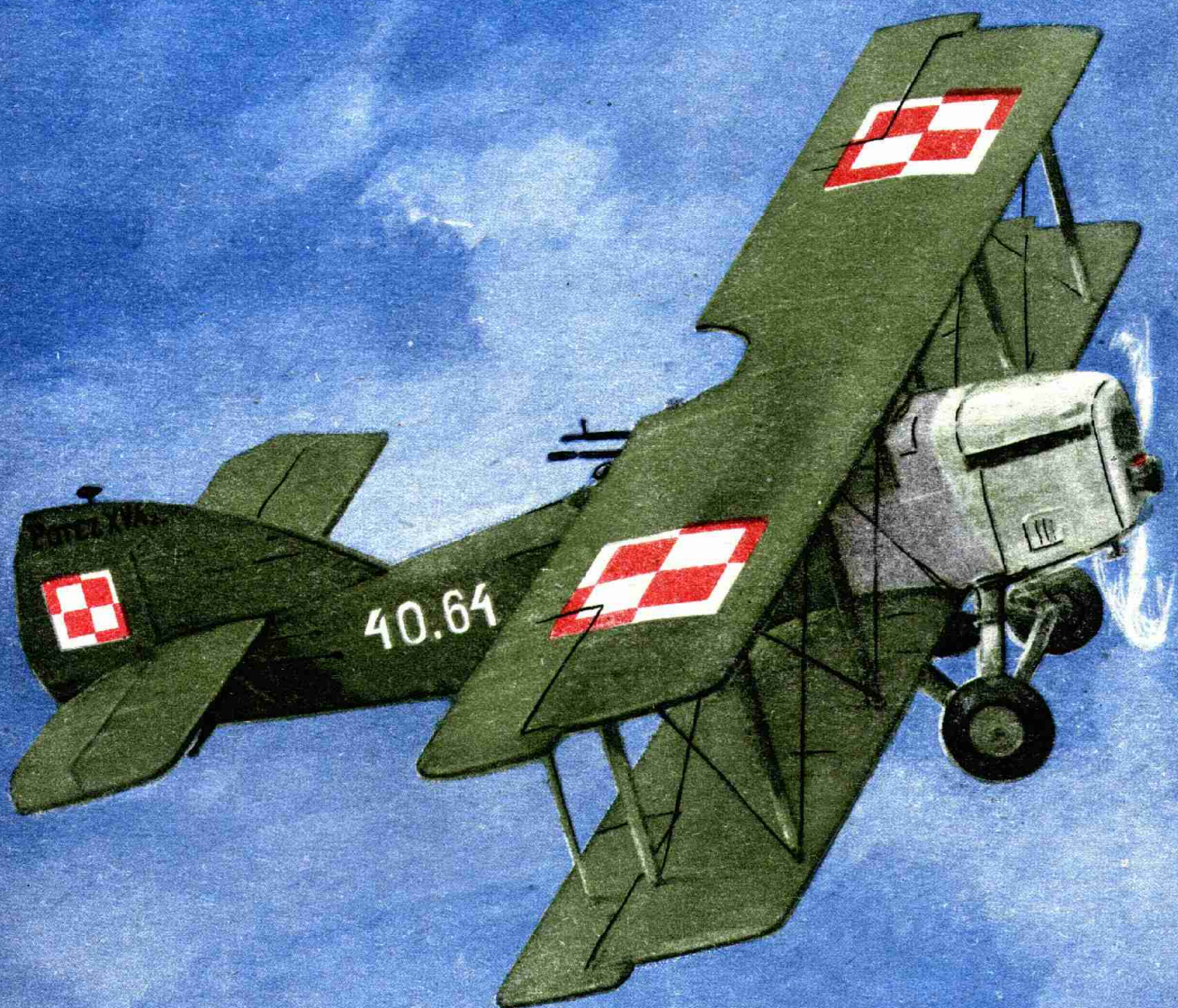

Maty
MODELARZ

ROK X • NUMER 1 • 1967 r. • CENA 4.50 zł

SAMOŁOT HISTORYCZNY „POTEZ – XV A2”

Opracowanie graficzne i opisowe

ANDRZEJ KARPIŃSKI – WARSZAWA

Przed II wojną światową lotnictwo polskie używało samolotu wojskowego „Potez XV A2”. Prototyp zbudowała francuska firma Societe des Avions des Aeroplans Henri Potez. Jego budową na podstawie licencji zajmowała się Podlaska Wytwórnia Samolotów, w skrócie zwana PWS. Na samolocie tym w szkole oficerskiej w Dęblinie uczyli się latać przyszli oficerowie lotnictwa.

Samolot ten konstrukcji drewnianej, kryty sklejką i płótnem posiadał silnik o mocy 400 KM. Mógł rozwijać prędkość do 202 km/godz. Jego uzbrojenie stanowiły dwa lub trzy karabiny maszynowe. Jeden karabin pilota, systemu „Vickers” z celownikiem optycznym strzelającym przez śmigło, umieszczony był na kadłubie z prawej strony przed kabiną pilota. Dwa bliźniacze karabiny maszynowe lub jeden pojedynczy typu „Levis”, zamontowany na obrotniku obsługiwał obserwator (uzbrojenie uzależnione było od przeznaczenia samolotu).

Na pokładzie samolotu, w kabine obserwatora, mogły być wbudowane aparaty do zdjęć pionowych i radiostacja korespondencyjna. Ponadto posiadał on kompletną instalację do lotów nocnych, jak reflektory do lądowania, oświetlenie, rakietę sygnalizacyjną itp. Mógł również zabrać pewien zapas bomb, które były podwieszane pod kadłubem.

Dane techniczne

Rozpiętość	21,68 m
Długość	8,70 m
Wysokość	3,20 m
ciężar właściwy: z ekwipunkiem	1487 KG
w locie	1870 KG
Pułap	6000 m
Plany modelu opracowano w skali 1:33	

Uwagi ogólne

1. Wszystkie wręgi i dźwigi należy nakleić na tekturkę.
2. Przy sklejaniu pokrycia segmentu 10 w kształt obręczy łączącej jego krawędzie za pomocą sklejk umieszczonej na arkuszu planów.
3. Należy wyciąć pola oznaczone literą „W” na siatkach poszczególnych elementów.
4. Każdą wręgę trzeba przed wklejeniem dokładnie dopasować.

OPIS BUDOWY

Kadłub

Kadłub modelu samolotu „Potez” ze względu na prostokątny kształt jest łatwy do wykonania. Składa się on tylko z dwóch zasadniczych segmentów.

Części 1,2,3,4. Pierwszy segment kadłuba. Przed sklejeniem należy wykonać następujące czynności: wyciąć dwa kwadratowe otwory w przedniej części siatki oznaczone literą „W” oraz jeden otwór w tylnej części dolnej powierzchni, zaznaczony czarnym kolorem, w którym zamocowana będzie płoza cz. 36. Następnie wycinamy otwory na kabiny pilotów. Z otworu drugiego wycinamy część 2, którą naklejamy na tekturkę i przyklejamy wokół łuku pierwszej kabiny (patrz rys. 4). Przed wklejeniem wręgi B przyklejamy do niej z jednej strony fotel pilota część 3, (ark. 3), a z drugiej strony radiostację, część 4 (ark. 4). Sposób sklejania pokazany jest na rys. 1. Pozostałe wręgi wstawiamy w miejscach pokazanych na rysunku zestawieniowym.

Część 5. Tablica zegarów w kabine pilota. Naklejamy ją na tekturkę grubości 2 mm i wkładamy do pierwszej kabiny (patrz rys. 4).

Część 6, 7. Siedzenie obserwatora. Po sklejeniu, przyklejamy w drugiej kabynie (rys. 4).

Część 8. Osłona obserwatora. Po wycięciu otworu przyklejamy w otworze kabiny strzelca-obszawatora (patrz rys. 3).

Część 9. Aparat fotograficzny. Zwijamy w rurkę, przyklejamy krążek i wkładamy w otwór w dolnej części kadłuba.

Część 10. Drugi segment kadłuba. Modelarze, pragnący wygląd modelu bardziej zbliżyć do oryginału — powinni wykonując część silnikową kadłuba, nakleić po stronie zadrukowanej siatki (część 10) kawałek srebrnej cynfolii z opakowań po papierosach. W miejscach gdzie pokazane są nity, należy ostrym ołówkiem lub innym rysikiem mocno wycisnąć punkty, które je imitują. Tak przygotowaną siatkę trzeba uformować i skleić za pomocą paska łączącego 10.

Część 11. Naklejamy w górnej części 10 kadłuba, wmontowując wręgę E za pomocą paska łączącego 10 a.

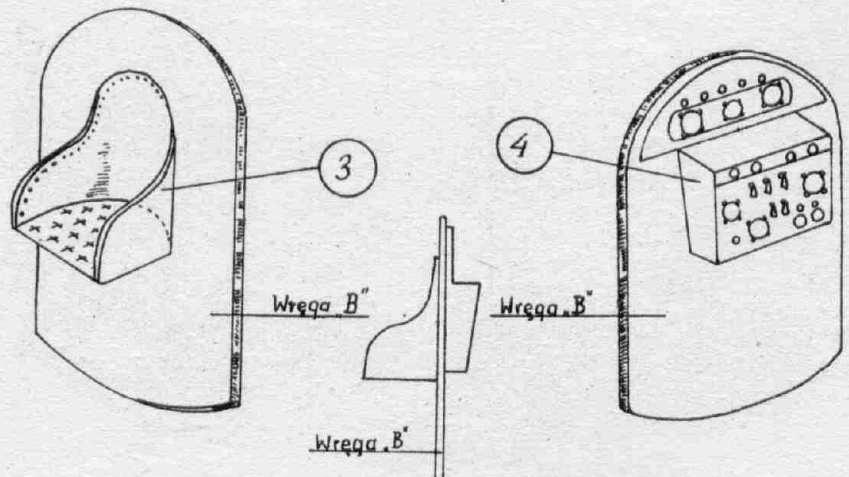
Część 12. Siatkę po wycięciu przyklejamy w odpowiednim miejscu w przedniej części kadłuba. (patrz rysunek zestawieniowy).

Część 13. Siatkę nakleić na tekturkę, i przykleić do wręgi E w części silnikowej kadłuba.

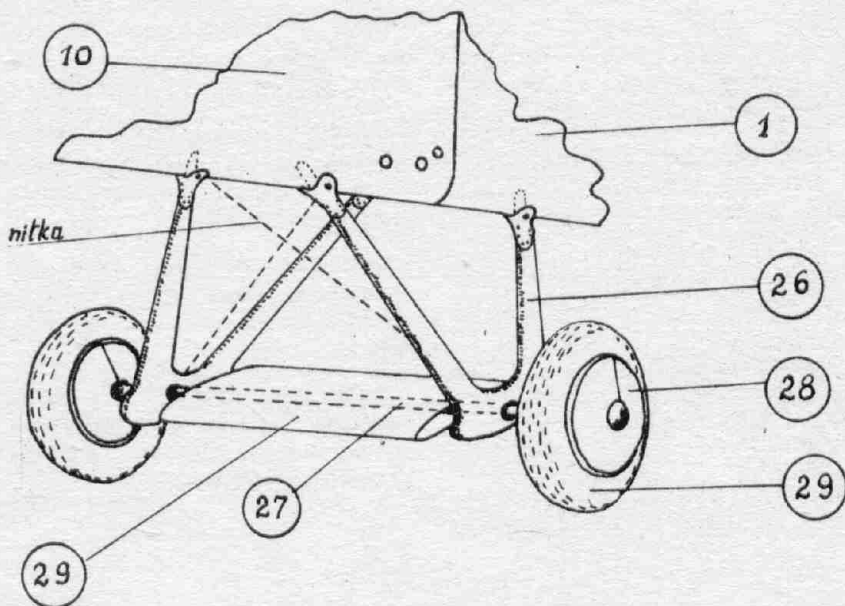
Część 14. Siatkę naklejamy na tekturkę, wygniatamy wgłębienia i przyklejamy na styk w części silnikowej kadłuba.

Część 15. Siatkę po wycięciu przyklejamy do części 13.

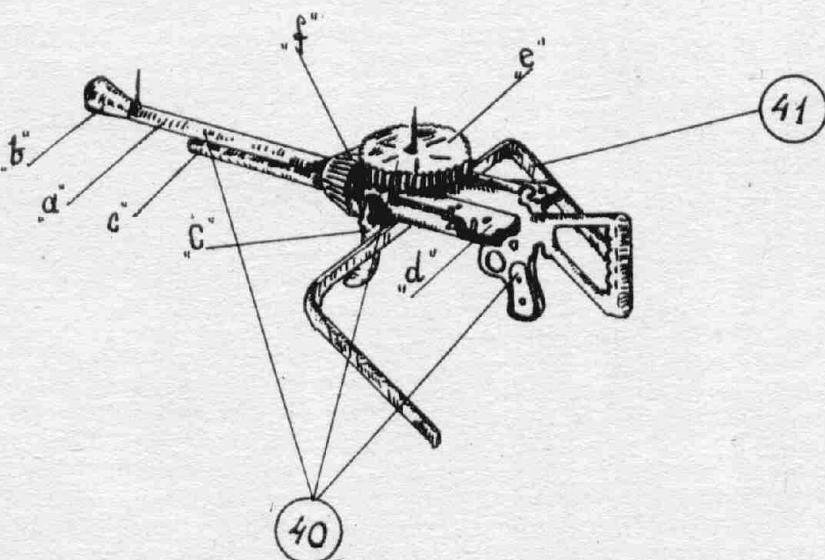
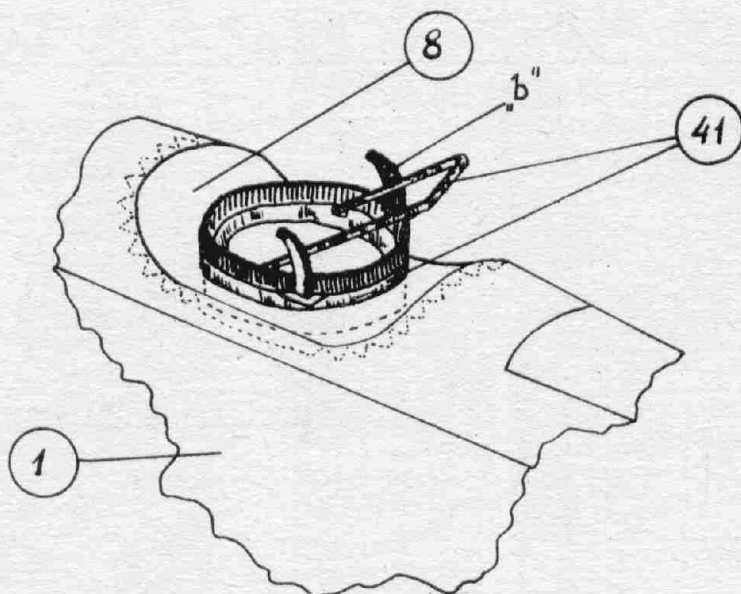
Część 16. Rury wydechowe (szt. 12). Z dwóch pasków wycinamy 12 prostokątnych sklejek, które wywijamy w rurki i przyklejamy po obydwu stronach kadłuba, w części silnikowej.

Rys. 1

Rys. 2

Rys. 3.

Część 17. Drażek sterowy. Zwijamy w rurkę i następnie przyklejamy do podłogi w pierwszej kabynie.

Skrzydła

Części 18P, 18L, 19P, 19L, 20P, 20L, 21. Przed przystąpieniem do sklejania skrzydeł należy wykonać konstrukcję szkieletową. Ze sklejek, tj. żeberka i podłużnic naklejonych uprzędnio na tekturę, konstruujemy segment szkieletowy. Zeberka i podłużnice są odpowiednio oznaczone. Górne literą „G”, dolne — literą „D”. Tak wykonany segment oklejamy siatkami 18 P i 18 L oraz 19 P i 19 L. Drugi segment szkieletowy oklejamy siatkami 20 P, 20 L i 21. (patrz rys. 5).

Część 22, 23. Stojaki. Po wycięciu siatki oklejamy cynfolią, w środek wkładamy paski tekturki i razem sklejamy (patrz rys. 6). Ustawiając je we właściwych miejscach, zwracamy uwagę, aby wszystkie stojaki o numerach 22 były umieszczone w pobliżu krawędzi natarcia skrzydła (patrz rys. zestawieniowy).

Część 23a. Pily. Sklejamy parami i przyklejamy do kadłuba (patrz rys. 5). Po tej czynności, przyklejamy płyty do kadłuba. Wpierw dolne, smarując klejem ząbki na krawędziach łączenia. Po zaschnięciu sprawdzamy prawidłowość sklejania. Następnie w otwórki, wykonane na stojaki, wpuszczamy krople kleju i przyklejamy stojaki. Po zaschnięciu i sprawdzeniu ustawienia, przyklejamy płyt górny. Również i tu robimy otwórki na stojaki, nakładamy na przygotowane już stojaki (oczywiście, w otwórki wpuszczamy uprzędnio krople kleju) płyt górny i sprawdzamy prawidłowość sklejania wg rysunku zestawieniowego i pomocniczych.

Część 23b. Prowadnice lotek. Sklejamy, następnie wklejamy w komorę płatową w miejscach oznaczonych, na lotkach.

Część 24. Statecznik poziomy. Po wycięciu i uformowaniu przyklejamy do kadłuba (wg rys. zestawieniowego).

Część 25. Statecznik pionowy. Siatkę po wycięciu sklejamy ząbkami i przyklejamy do kadłuba.

Podwozie

Część 26, 27, 28, 29. Ze sklejek tych należy wykonać podwozie, na które składa się: golenie osi podwozia, osłony, oprofilowanie osi podwozia, oprofilowanie kół, koła. Sposób wykonania podwozia pokazany jest na rys. 2. Sklejki podwozia należy koniecznie podkleić tekturką w celu otrzymania odpowiedniej sztywności.

Części 31, 31a, 32, 32a, b, 33. Chłodnica typu „Lamblin”. Z siatek tych formujemy dwie chłodnice i przytwierdzamy je do goleni podwozia. Następnie przyklejamy do podwozia, a później rurki łączące chłodnicę z silnikiem (rurki robimy z cynfolii).

Części 40 i 41. Karabin maszynowy obserwatora, wraz z obrotnicą. Sklejamy wg rysunku 3 z części a, b, c, d, itd.

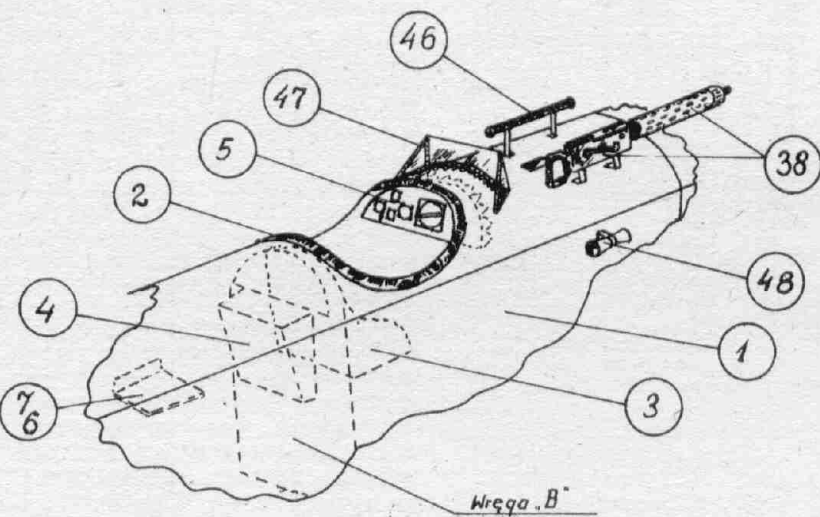
Część 42. Prądnicą. Z części a, b, c, d, formujemy prądnicę (patrz rys. zestawieniowy).

Część 47. Wiatrochron. Po wycięciu, przyklejamy przed kabiną pilota. (rys. 4).

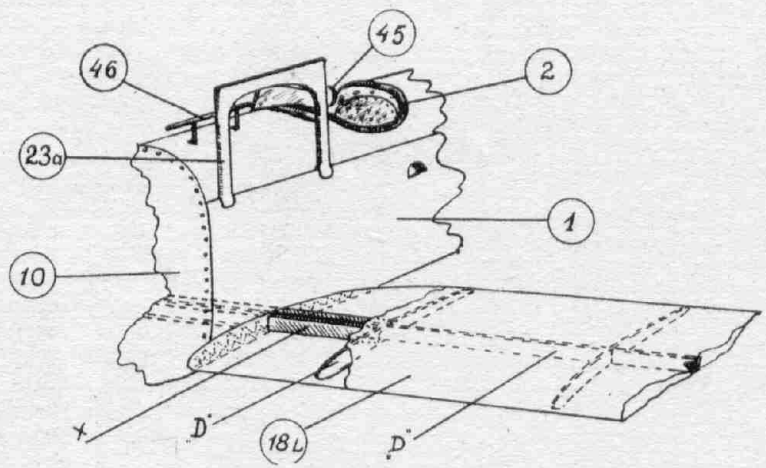
Część 48. Dysza Venturiego. Po uformowaniu, przyklejamy u podstawy prawego drugiego pilota (patrz rys. 4).

Część 49. Dźwignia lotek. Po uformowaniu przyklejamy w miejscach oznaczonych literą na dolnym płacie.

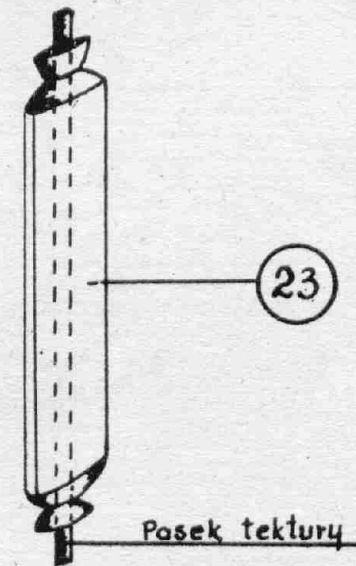
Część 50. Zastrzały statecznika poziomego. Po wycięciu przyklejamy po obydwu stronach pod statecznikiem poziomym.

Rys. 4

rys. pomocniczy montażu płatów dolnych
Rys. 5

Rys. 6

Części 34 i 35. Śmigło wraz z piastą. Po wycięciu sklejki 35 i uformowaniu w kształcie walca w środek piasty wkładamy szpilkę w wycięte otwory łopaty śmigła i mocujemy całość w części silnikowej kadłuba.

Część 36. Płozą ogonową. Siatkę naklejamy na tekturkę i po pomalowaniu czarnym tuszem wklejamy w kadłub, w części ogonowej.

Część 37. Zaczepy bombowe. Należy załamać wzdłuż linii przerywanych, uzyskując rynienki, i przykleić w środkowej części kadłuba.

Części 38, 39, 39a. Karabin maszynowy pilota. Po uformowaniu i sklejeniu, przyklejamy po prawej stronie kabiny (patrz rys. 4).

Część 43. Światła pozycyjne. Z części tych formujemy detale, które przyklejamy do prawego skrzydła na stojaku i do statecznika pionowego.

Część 44 a,b. Reflektory. Po uformowaniu i sklejeniu przyklejamy pod dolnym płatem (patrz rys. zestawieniowy).

Część 45. Lusterko zwrotne pilota. Przyklejamy do prawego pilona. Dla wierności z oryginałem, można nakleić cynfolię, co będzie imitowało lusterko.

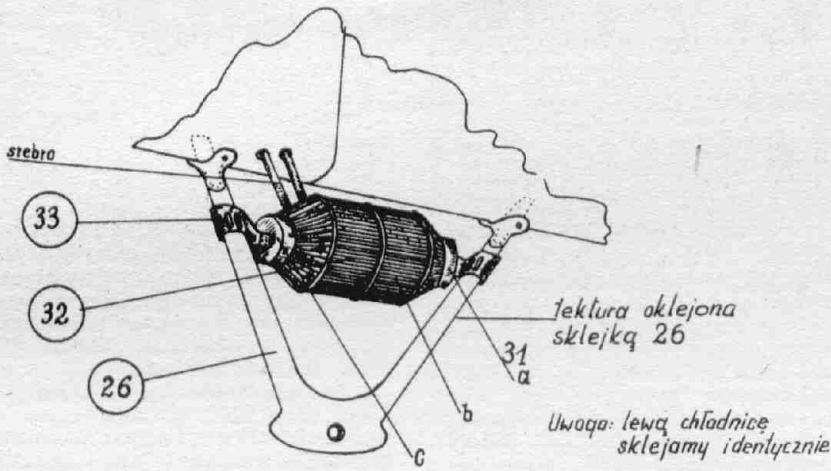
Część 46. Celownik optyczny pilota. Po skręceniu w rurkę przyklejamy na kadłubie przed wiatrochronem (patrz rys. 4).

Część 51. Stopień. Po wycięciu przyklejamy po lewej stronie części silnikowej kadłuba.

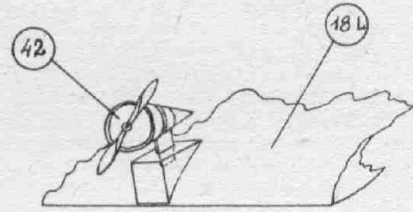
Część 52. Rurka anteny. Po skręceniu w rurkę i sklejeniu, wsuwamy w otwór pod kadłubem z prawej strony (wg rys. zestawieniowego).

Część 53. Dźwignie steru kierunku i steru poziomego. Po sklejeniu, przyklejamy w miejscach oznaczonych wg rysunku zestawieniowego.

Ostatnią czynnością będzie przeciągnięcie linki w komorze płatowej, wg rysunku zestawieniowego. Do tego celu można użyć cienkiej nitki lub innego materiału. W celu zabezpieczenia naszego modelu przed działaniem kurzu, całość możemy pomalować bezbarwnym lakierem nitro.

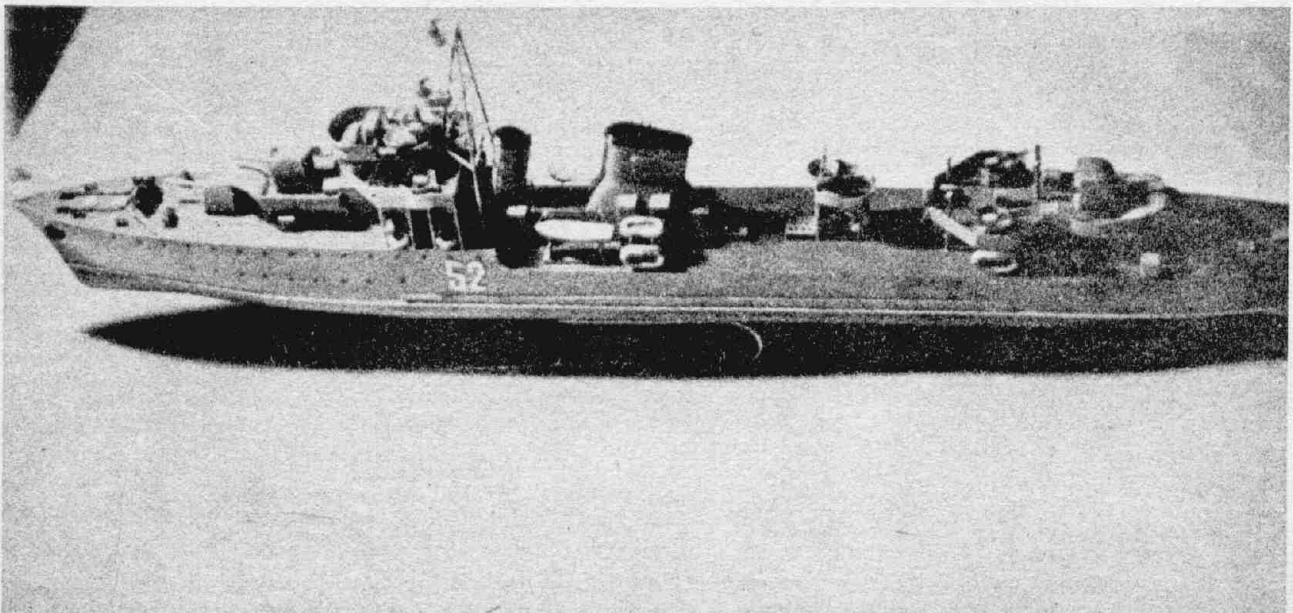

Rys. 7

Rys. 8

W NASTĘPNYM NUMERZE „MAŁEGO MODELARZA”
 opublikujemy
 PLANY POLSKIEGO NISZCZYCIELA
„BURZA”

SYLWETKOWE MODELE SAMOLOTÓW

JAK-9 i IŁ-10

Opracowanie graficzne i opisowe

STANISŁAW MEUS — SOSNOWIEC

Dla najmłodszych modelarzy przygotowaliśmy dwa proste modele sylwetkowe znanych samolotów Jak-9 i Ił-10 w jednakowej skali 1:75. Modele te są łatwe do wykonania, a dokładność i staranność przy sklejeniu pozwoli opanować trudności przy budowie bardziej skomplikowanych modeli kartonowych, których duży wybór zapewniają „Modelarz”, „Mały Modelarz” i „Plany Modelarskie”.

Zyczymy najmłodszym modelarzom miłej i przyjemnej rozrywki.

OPIS SAMOLOTU JAK-9

Samolot myśliwski Jak-9, konstrukcji inż. A. S. Jałkowieła, wszedł na wyposażenie radzieckich dywizjonów lotniczych latem 1942 r., a w dużej liczbie ukazał się po raz pierwszy jesienią tegoż roku w bojach na froncie stalingradzkim. Stał się on jednym z najpopularniejszych samolotów myśliwskich w świecie. Samolot ten był budowany w różnych wersjach, ciągle unowocześnianych, różniących się od siebie w zależności od budowy nowej serii.

Jak-9 charakteryzujący się doskonałymi własnościami lotnymi i bojowymi cieszył się wielką sympatią wśród pilotów. Na samolotach tego typu latali też i walczyli Polacy — piloci 1 Pułku Myśliwskiego „Warszawa”, odnosząc szereg zwycięstw. Przez kilka lat powojennych były one na uzbrojeniu naszego lotnictwa.

Jak-9 to jednomiejscowy, jednosilnikowy, wolnonośny dolnopłat o mieszanej konstrukcji. Skrzydła z dźwigarami metalowymi, kryte sklejką, a lotki płótnem. Kadłub z rur stalowych, kryty z przodu blachą, a z tyłu sklejką. Stateczniki kryte sklejką, usterzenie płótnem. Podwozie i kółko ogonowe chowane w locie. Kabina zapewnia bezpośrednią widoczność do tyłu.

Silnik typu WK-105 PF o mocy 1260 KM, 12-cylindrowy, chłodzony płynem. Śmigło metalowe, trójramienne, o nastawnym skoku.

Uzbrojenie; działko kalibru 20 mm strzelające przez piastę śmigła, 2 karabiny maszynowe kal. 7,62 mm lub 2 działka kal. 12,7 mm w górnej części kadłuba oraz 6 pocisków rakietowych RS-82.

Rozpiętość — 10,00 m; długość — 8,55 m; wysokość — 1,70 m; ciężar w locie — 3,200 kG; prędkość maksymalna — 590 km/h; zasięg — do 1200 km; pułap — 12 000 m.

OPIS SAMOLOTU IŁ-10

W 1943 r. sławny konstruktor radziecki inż. S. Iliuszyn przystąpił do opracowania nowego samolotu szturmowego Ił-10 na podstawie doświadczeń zebranych w czasie eksploatacji samolotu Ił-2, który uzyskał w czasie działań wojennych bojową nazwę „Czarna śmierć”. Ił-10 uzupełnił pułki radzieckiego lotnictwa szturmowego pod koniec 1944 r., a w skład uzbrojenia lotnictwa polskiego wszedł w latach 1949—50 jako jedna z ostatnich wersji rozwojowych tego typu samolotu.

Samolot Ił-10 to dwumiejscowy, jednosilnikowy, wolnonośny dolnopłat o konstrukcji całkowicie metalowej. Przednia część kadłuba, od śmigła do kabiny oraz kabina mocno opancerzone, stwarzały dużą odporność samolotu na ostrzeliwanie. Podwozie i kółko ogonowe chowane w locie. Kabina w dwóch miejscach; dla pilota i strzelca pokładowego, obsługującego ruchome działko UBT kal. 20 mm. W skrzydłach uzbrojenie w postaci czterech działek NS kal. 23 mm, pod skrzydłami podwieszane osiem rakiet RS-82 po 25 kG każda, a w kadłubie miotacz granatów DAG-10. Udźwieg bomb do 1000 kG.

Silnik typu AM-42 o mocy 2000 KM. Śmigło metalowe, trójramienne, o nastawnym skoku.

Rozpiętość — 13,40 m; długość — 11,20 m; wysokość — 4,20 m; ciężar w locie — 6500 kG; prędkość maksymalna — 560 km/h; zasięg — 700 km; pułap — 6000 m.

OPIS BUDOWY MODELI

Przed przystąpieniem do wykonania modeli należy dokładnie zapoznać się z opisem budowy i rysunkami na arkuszach. Nie trzeba się spieszyć, a całą pracę tak rozłożyć w czasie, aby zapewniło to czyste i prawidłowe wykonanie modeli.

Do wykonania tych modeli potrzebne nam będą: nożyczki, nożyk do golenia (żyłotka), nóż z ostrym końcem, linijka, szpilki i klej. Do klejenia najlepiej używać szybko schnącego kleju nitrocelulozowego „Toxa-Cement”, „Uniwersalny” lub podobny, a także kleju rybiego „Syndetin” lub „Syndemat”. W ostateczności możemy użyć białego kleju roślinnego, tzw. „biurowego” lub „fotograficznego”.

Elementy modeli należy wycinać starannie i dokładnie po liniach

obrysów poszczególnych części. Miejsca zagięć trzeba lekko nacinać końcem noża w celu łatwiejszego i równego zagięcia danej części na zewnątrz lub do wewnątrz. W tym ostatnim wypadku najlepiej jest przez lekkie nakłucie szpilką w dwóch miejscach narysowanej na danej części linii zaznaczyć punkty, między którymi wykonamy nacięcia po drugiej stronie kartonu. Miejsca klejenia należy cienko posmarować klejem. Na rysunkach zestawieniowych, którymi posługujemy się przy montowaniu modeli, wszystkie części oznaczone są takimi samymi numerami, jak części na arkuszach. Na odwrocie wyciętych elementów wpisujemy miękkim ołówkiem ich numery. Zwracamy uwagę na dokładność klejenia według oznaczonych punktów i linii styčných dla uniknięcia zwichrowań i skrzywień poszczególnych elementów modelu. Wykonane modele powinny być czyste i dlatego podczas klejenia radzimy często myć ręce, a jeżeli mimo wszystko powstaną zabrudzenia, usuniemy je przez delikatne wytarcie wilgotną szmatką.

Po zapoznaniu się z wszystkimi wskazówkami i objaśnieniami przystępujemy do wykonania pierwszego modelu. Będzie to model samolotu Jak-9, a kolejność przy jego budowie jest następująca:

Odcinamy równo napis tytułowy i sylwetkę samolotu (można je wykorzystać np. wraz z gotowym modelem na wystawach prac szkolnych, jako że młodzież szkolna może wykonywać te modele w ramach zajęć praktycznych). Wycinamy starannie części kadłuba (nr 1 i 2) i skleamy razem. Wycinamy wzmocnienia do skrzydeł i statecznika poziomego (części nr 3 i 4). Część nr 3 zaginamy wzdłuż linii przerywanych, a zgięte płaszczyzny skleamy ze sobą. Żyłką wycinamy ostrożnie otwór w kadłubie (białe pole), w który wklejamy wzmocnienia statecznika. Widoczne na tej części strzałki winny być skierowane w stronę przodu kadłuba. Następnie wycinamy skrzydła (części nr 5 i 6), nacinaamy lekko, nożem linie zagięć (główną linię skrzydła od zewnątrz, a linie zagięcia części przyklejanej do kadłuba po stronie wewnętrznej kartonu — nie zadrukowanej). Sklejamy skrzydła, smarujemy klejem zagięte sklejkę i przyklejamy je do kadłuba w miejscach białych pól, zaznaczonych dodatkowo liniami — ciągłą i przerywaną. Nadajemy skrzydom odpowiedni wznios, podginając końce

skrzydeł do góry wg rysunku zestawieniowego. Dla wzmocnienia skrzydeł przyklejamy od spodu kadłuba wyciętą uprzednio część nr 4, dopasowując ją odpowiednio do skrzydeł i kadłuba. W ten sam sposób wycinamy, zaginamy i sklejaemy obie części statecznika poziomego (nr 7 i 8), smarując klejem tylko brzegi sklejk w celu umożliwienia wsunięcia tych części na wzmocnienia (część nr 3) przyklejone uprzednio do kadłuba. Odgięte sklejk przyklejamy do kadłuba. Należy zwrócić uwagę na to, żeby skrzydła i statecznik zostały przyklejone równo w stosunku do osi kadłuba. Czekamy na wyschnięcie kleju, a tymczasem wycinamy podwozie (części nr 9—10 i 11—12), odginamy nacięte uprzednio nożem po stronie nie zadrukowanej kartonu sklejk (zaznaczone w przedłużeniu linią przerywaną) i sklejaemy razem poszczególne golenie podwo-

zia. Przyklejamy podwozie do spodu skrzydeł w miejscach zaznaczonych białymi polami oraz wzmocniamy przyklejenie uciętymi szpilkami, które wbijamy przez skrzydło od góry między obie płaszczyzny goleni podwozia, tak jak to obrazuje rysunek zestawieniowy. Wycinamy uzupełnienie podwozia (części nr 13 i 14), odginamy sklejk, sklejaemy je razem i przyklejamy do spodu skrzydeł w zaznaczonych miejscach, odginając je na boki wg rysunku zestawieniowego.

Z kawałka starej kliszy fotograficznej, z której uprzednio zmyta została ciepłą wodą emulsja, wycinamy wg szablonu (część nr 15 rys. zestawieniowego) krążek, który imitować będzie kręcące się śmigło. Krążek ten — po wycięciu żyletką małego otworu — przyklejamy na przód kadłuba w miejscu zaznaczonym na arkuszu linią grubą z nr 15. Wklejamy ucięte szpil-

ki w skrzydło i kadłub, przyklejamy nici imitujące antenę radiową, sprawdzamy jeszcze, czy wszystkie części są równo przyklejone i mamy już pierwszy model gotowy.

Opierając się na powyższych objaśnieniach w identyczny sposób budujemy model samolotu szturmowego II-10. W wykonaniu tego modelu jest jedna różnica, którą obrazuje rysunek zestawieniowy. Skrzydła tego modelu posiadają podwójny wznios, który uzyskamy przyciskając na stołę linijką koniec skrzydła wzdłuż podwójnej linii na skrzydle, załamując lekko skrzydło do góry pod wymaganym kątem.

Odpowiednio podginamy również skrzydła na linii sklejek przykadłubowych i przyklejamy je do kadłuba, zwracając uwagę na równość podgięcia w stosunku do kadłuba i statecznika poziomego. Wszelkie drobne nierówności wyrównujemy drobnoziarnistym papierem ściernym. Miejsca gdzie jest widoczny czysty karton (nie zadrukowany), można pomalować odpowiednim tuszem lub farbą wodną, a wszelkie zabrudzenia klejem czystym wilgotną szmatką.

WYCIĄĆ — WYPEŁNIC — PRZESŁAĆ

Czytelnikom „Małego Modelarza” Powszechna Księgarnia Wysyłkowa Warszawa 1, ul. Nowolipie nr 4 poleca „Plany Modelarskie” wydane przez Ligę Obrony Kraju.

Ilość egz.	Autór — Tytuł	Cena zł
..... Nr 1	Samolot „Łoś” (redukcyjno-latający)	18.—
..... Nr 2	Samolot „PO2” i „Wilga” (redukcja i sylwetkowy lat. na uwięzi)	18.—
..... Nr 3	Holownik H-300 i model blokowy monitora rzeczno-	18.—
..... Nr 4	Samolot „Jak 9P” (z napędem gumowym i silnikowym)	18.—
..... Nr 5	Niszczyciel „Kotlin” i jacht żaglowy kl. „DF”	18.—
..... Nr 6	Samolot „Racek” i „Junior” (latający na uwięzi wolnolatający)	18.—
..... Nr 7	Lodołamacz „Lenin” i krążownik „Long Beach”	18.—
..... Nr 8	„Katusza”	18.—
..... Nr 9	Szybowiec sterowany radiem „Pliszka” jednokanałową aparaturą nadawczo-odbiorczą oraz szybowiec wolnolatający „Ważka”	18.—
..... Nr 10	Statek pasażerski „Sobieski”	18.—
..... Nr 11	Samolot silnikowy radiem sterowany „Ryś”	18.—
..... Nr 12	Samolot „Jak 18P” i szybowiec klasy A1 „Prymus”	18.—

Zamawiam wyżej wymienione ilości planów i proszę o przesłanie ich za zaliczeniem pocztowym pod wskazanym adresem;

nadawca:

(nazwisko i imię)

(miejscowość, ulica, nr domu)

(poczta — powiat)

(województwo)

D R U K

Znaczek
pocztowy
20 gr

**POWSZECHNA KSIĘGARNIA
WYSYŁKOWA**

Warszawa — 1
ul. Nowolipie nr 4

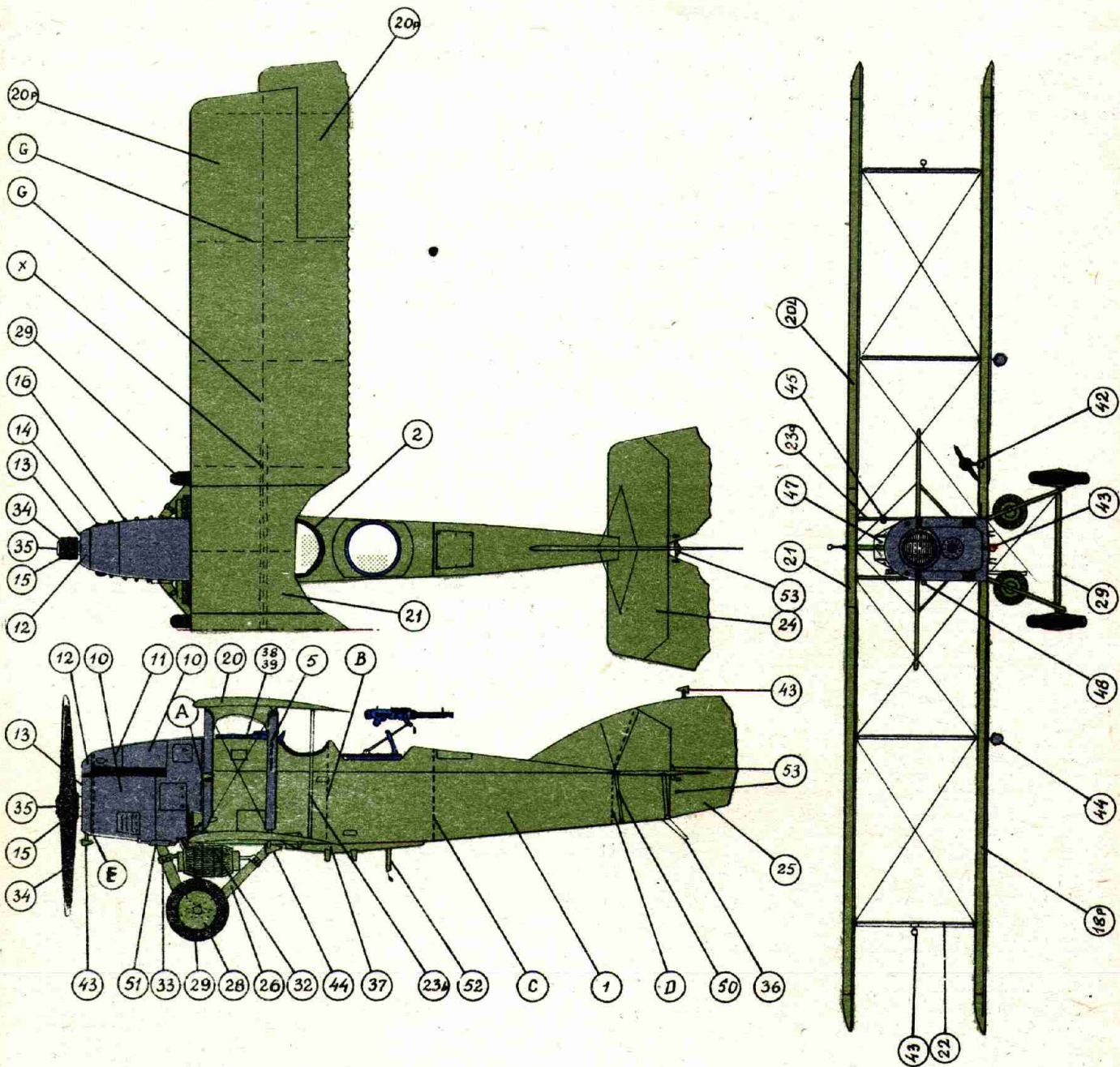
Przesyłkę zobowiązuję się wykupić natychmiast po jej nadesłaniu.

(data)

(podpis)

Uwaga: Ci Czytelnicy, którzy nie chcą niszczyć „Małego Modelarza” mogą wysłać zamówienie do Powszechnej Księgarni Wysyłkowej na karcie pocztowej, podając treść zamówienia oraz swój adres.

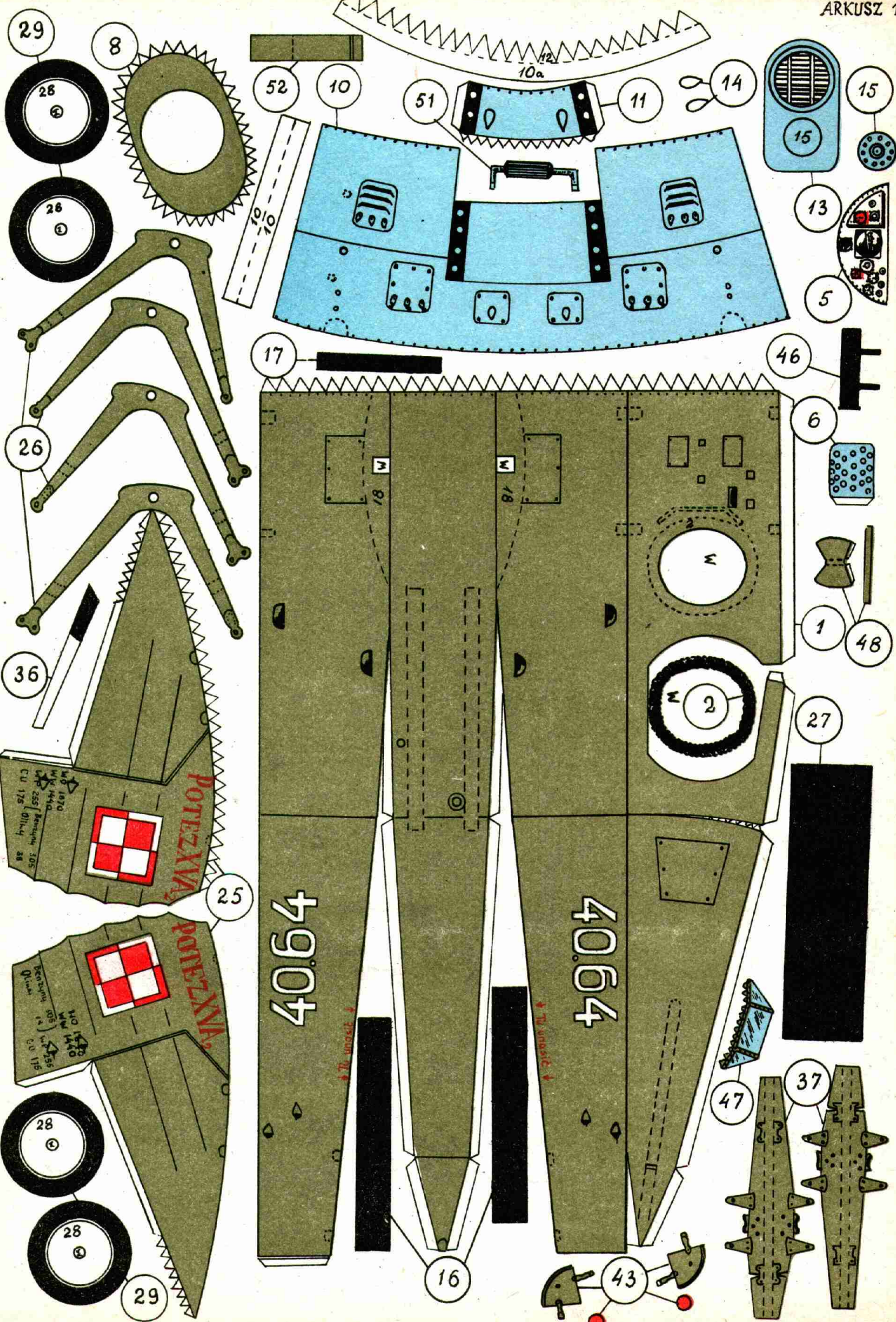

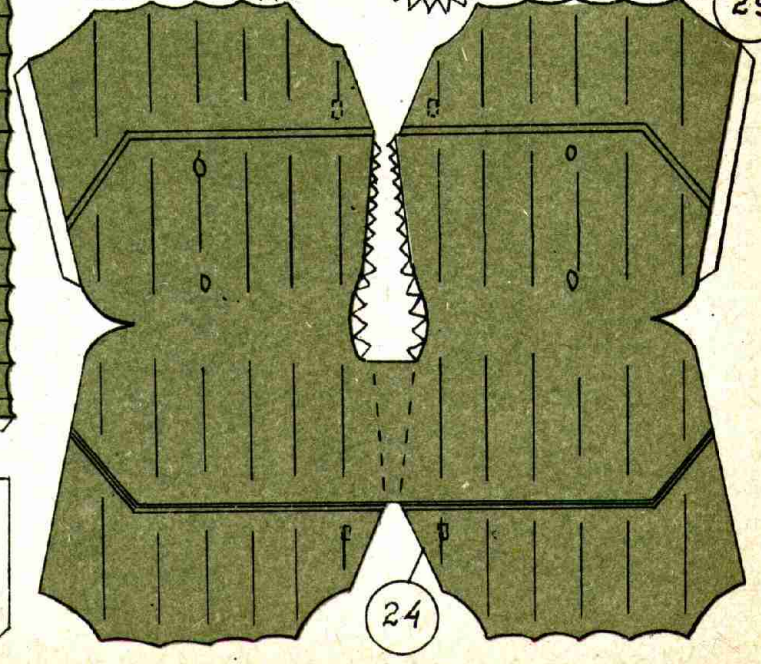
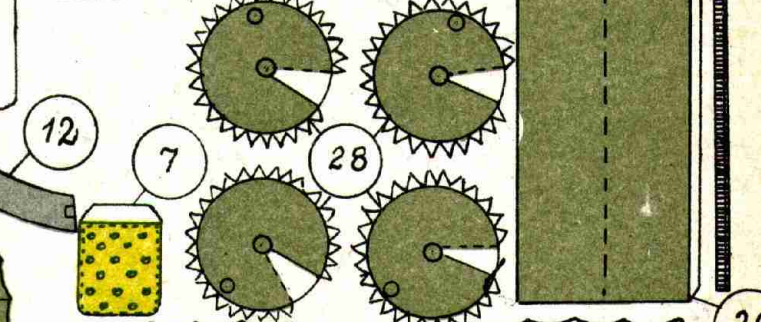
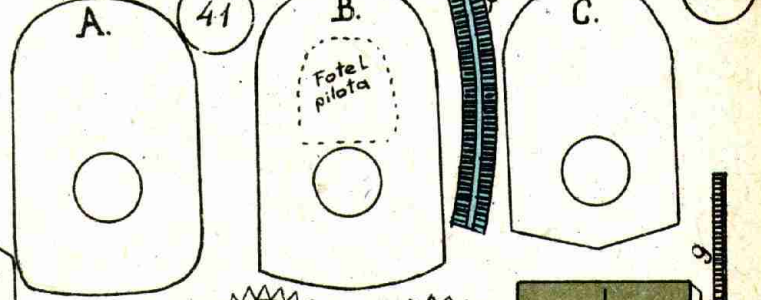
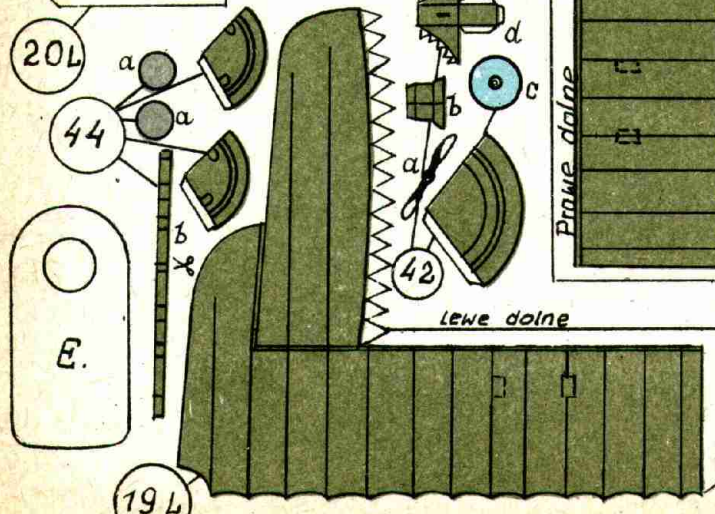
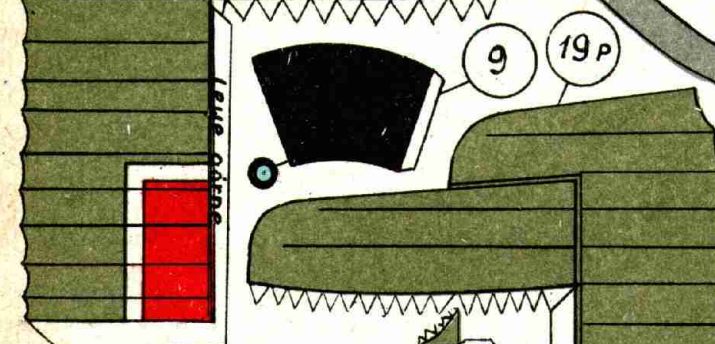
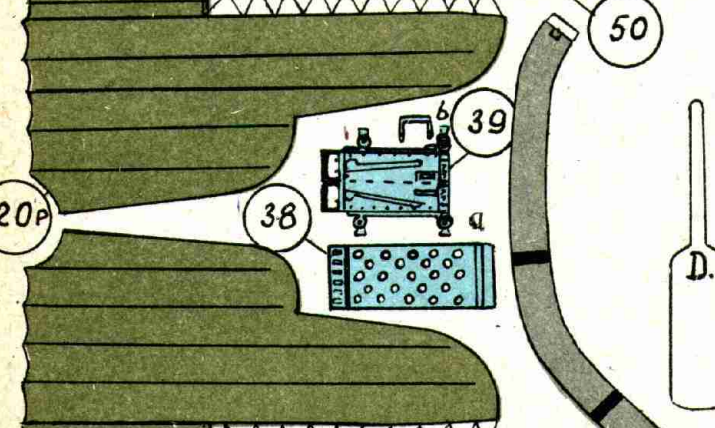
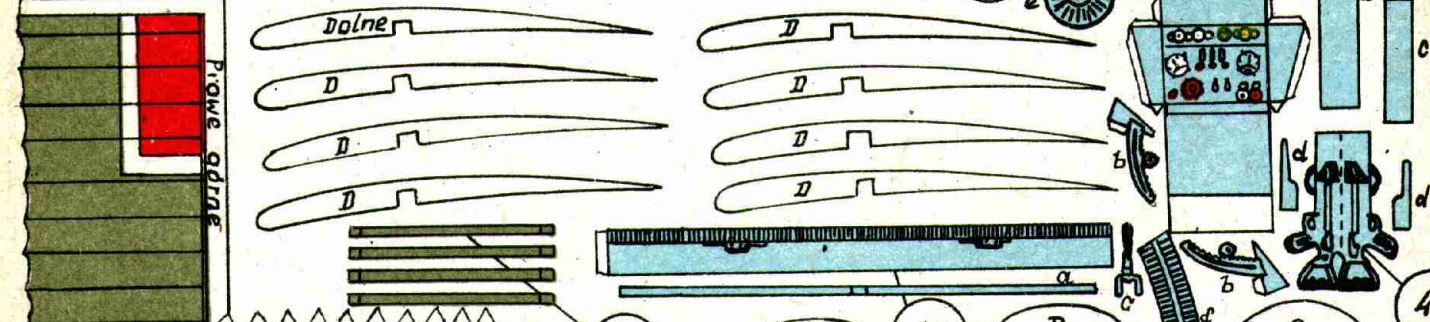
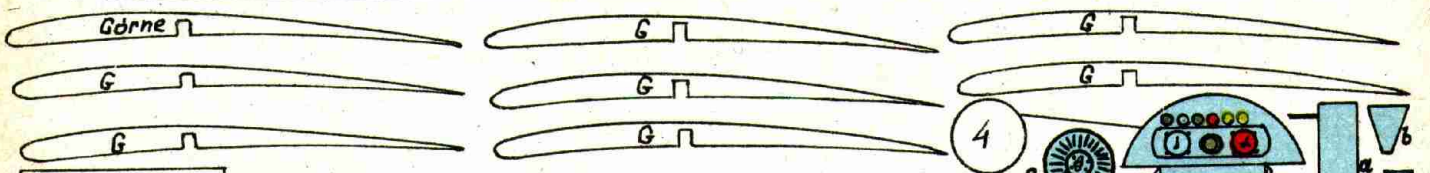
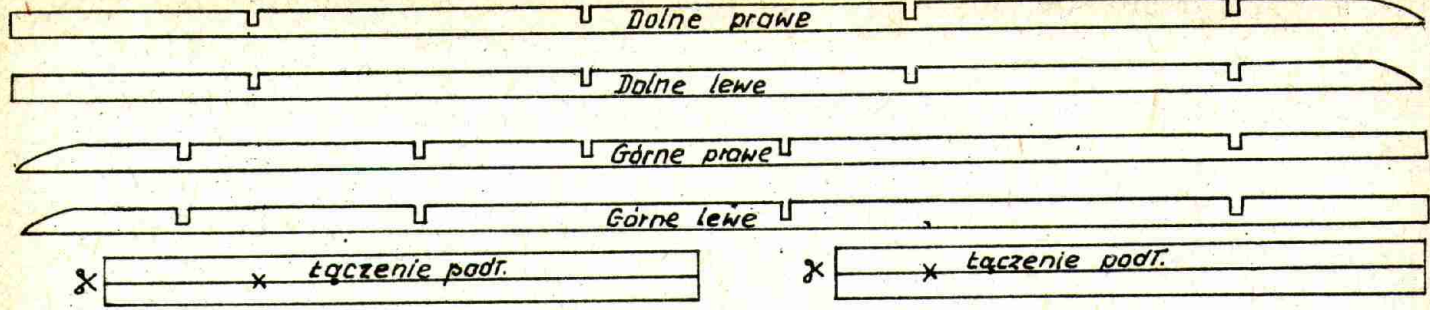

Adres redakcji: Warszawa, ul. Chocimska 14, pokój 115, tel. 45-12-31 wewn. 75.
 Warunki prenumeraty: Cena prenumeraty krajowej: kwartalnie — 13,50, półrocznie — 27,—, rocznie — 54,—.
 Prenumeraty przyjmowane są do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.
 Prenumeratę na kraj dla czytelników indywidualnych przyjmują urzędy pocztowe oraz listonosze.
 Czytelnicy indywidualni mogą dokonywać wpłat również na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23.
 Wszystkie instytucje państwowe i społeczne mogą zamawiać prenumeratę wyłącznie za pośrednictwem Oddziałów i Delegatur „Ruch”.
 Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 40% droższa od krajowej, przyjmuje Biuro Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23 konto PKO Nr 1-6-100024 tel. 20-46-88.
 Egzemplarze zdezaktualizowane można nabyć w Punkcie Wysyłkowym Prasy Archiwalnej „Ruch” — Warszawa, ul. Nowomiejska 15/17, konto PKO nr 114-6-700041 VII O/M Warszawa.

Druk. Wojsk. Zakł. Graf. W-wa. Zam. 1942. Nakład 33 000. M-82.

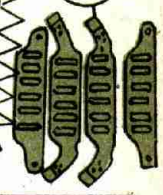
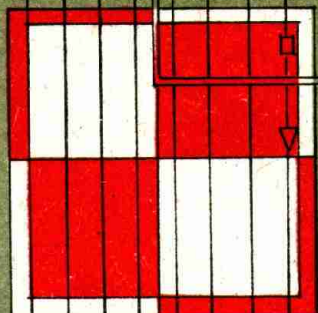
WYDAJE:
Zarząd Główny
Ligi Obrony
Kraju
 Okładkę projektował
A. Werka

18P

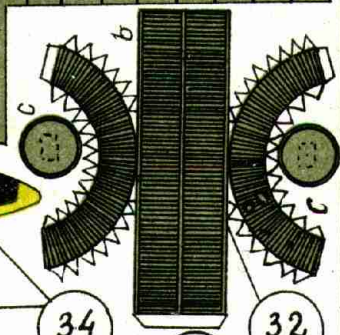
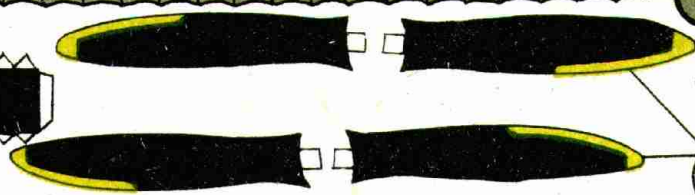
33

31

35

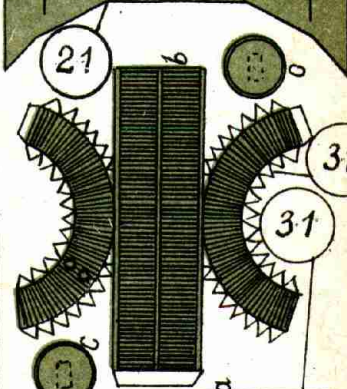
18L

34

32

49

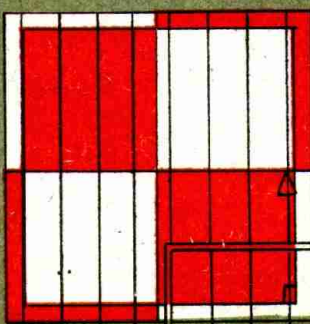

21

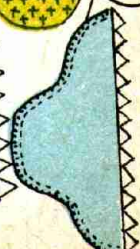
32

31

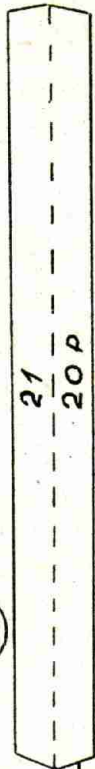
42

3

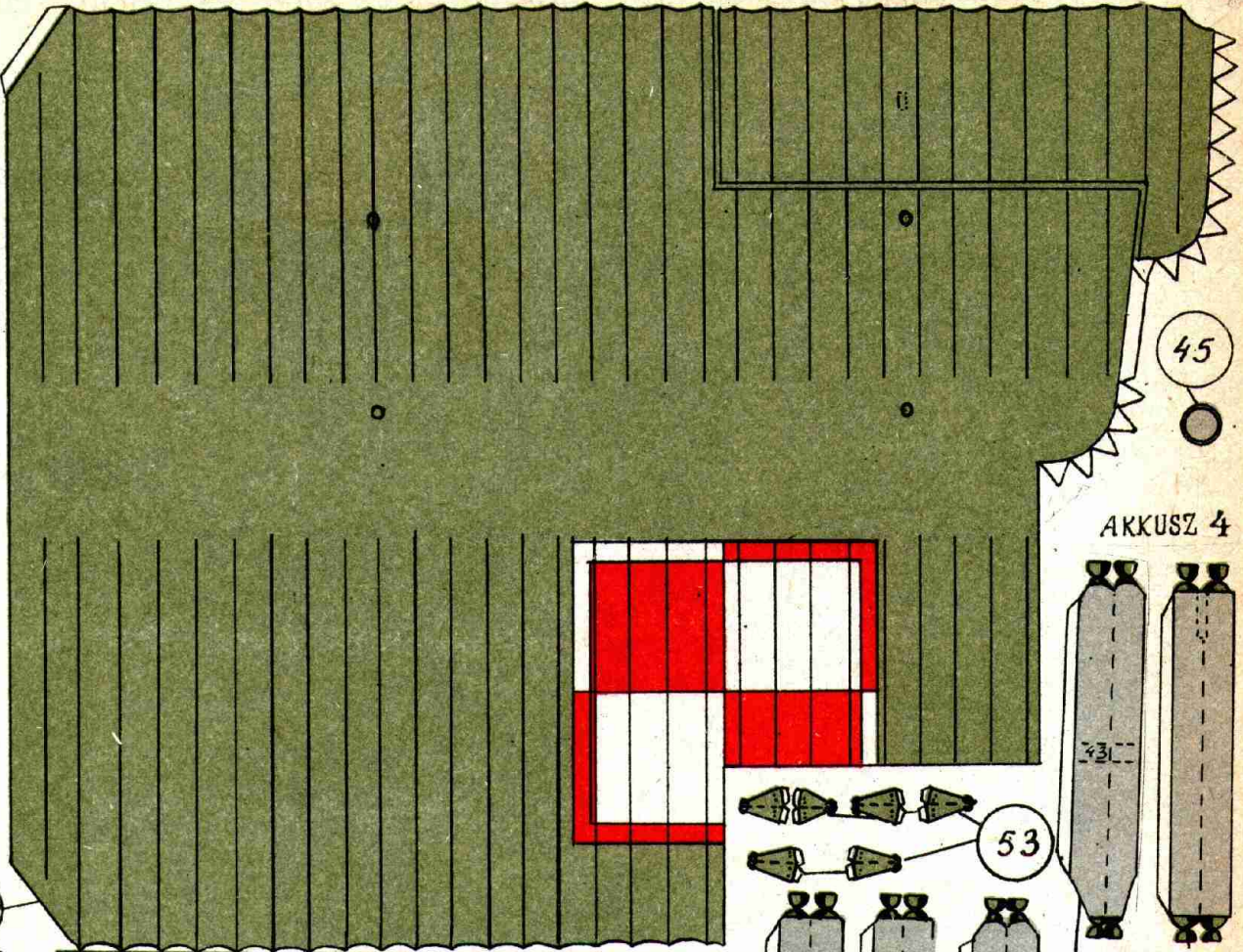

23b

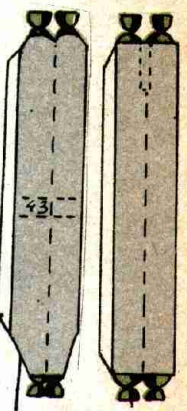
49

20P

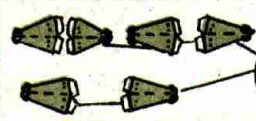

45

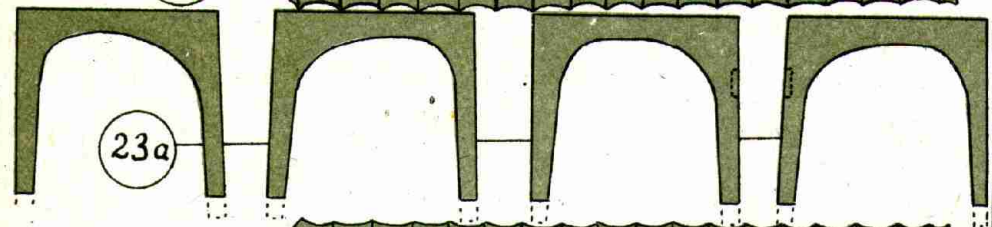
ARKUSZ 4

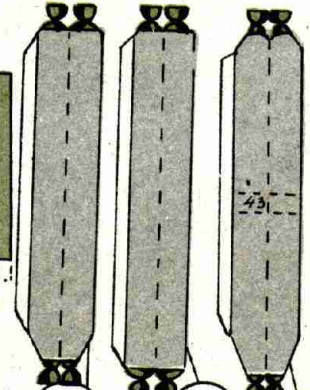
43

53

23a

22

23

22

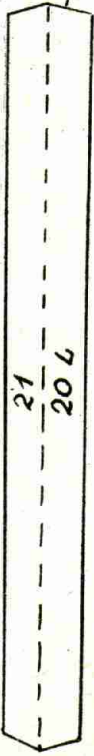

22

43

20L

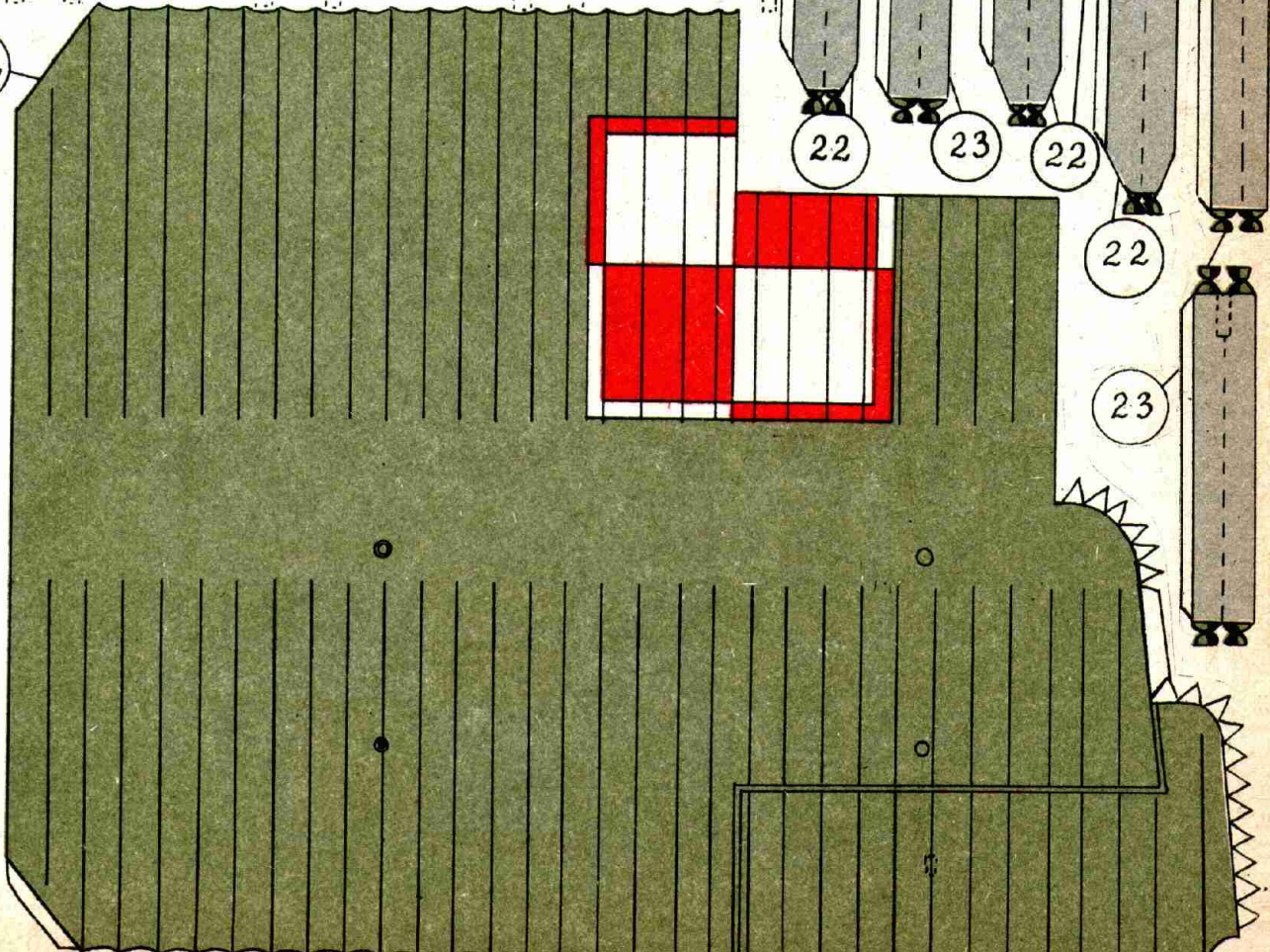

21

20L

50

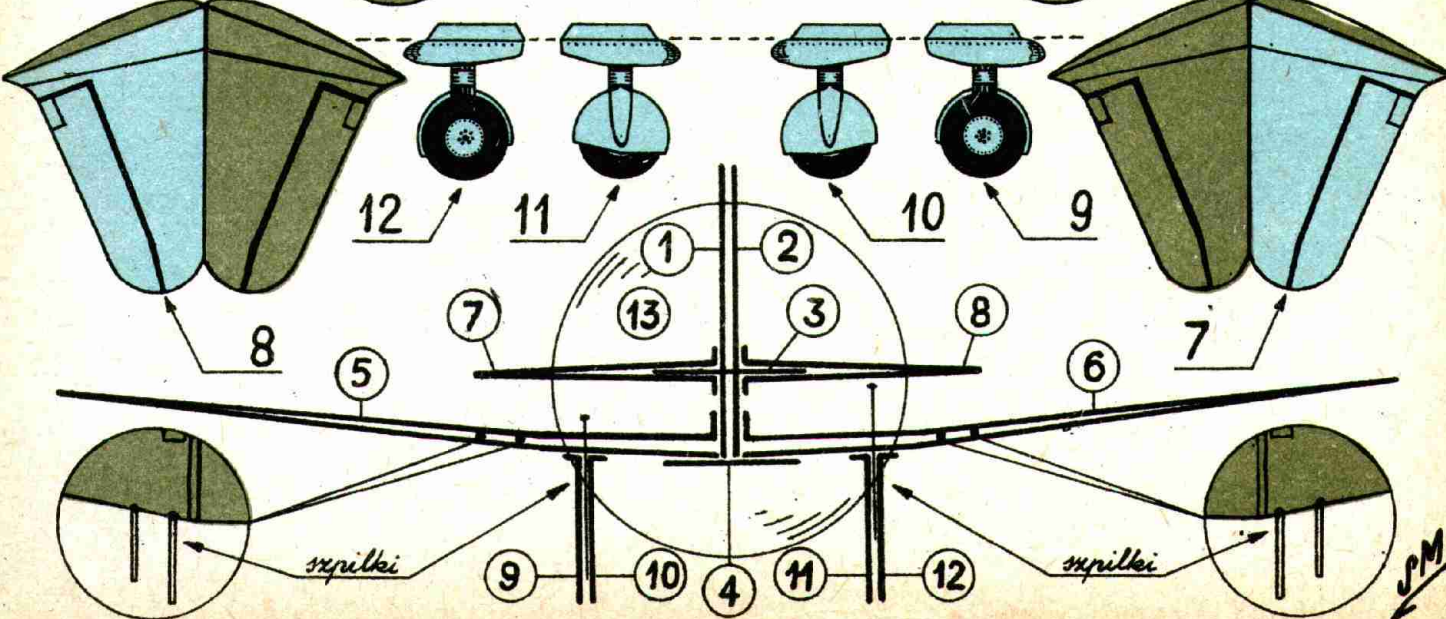
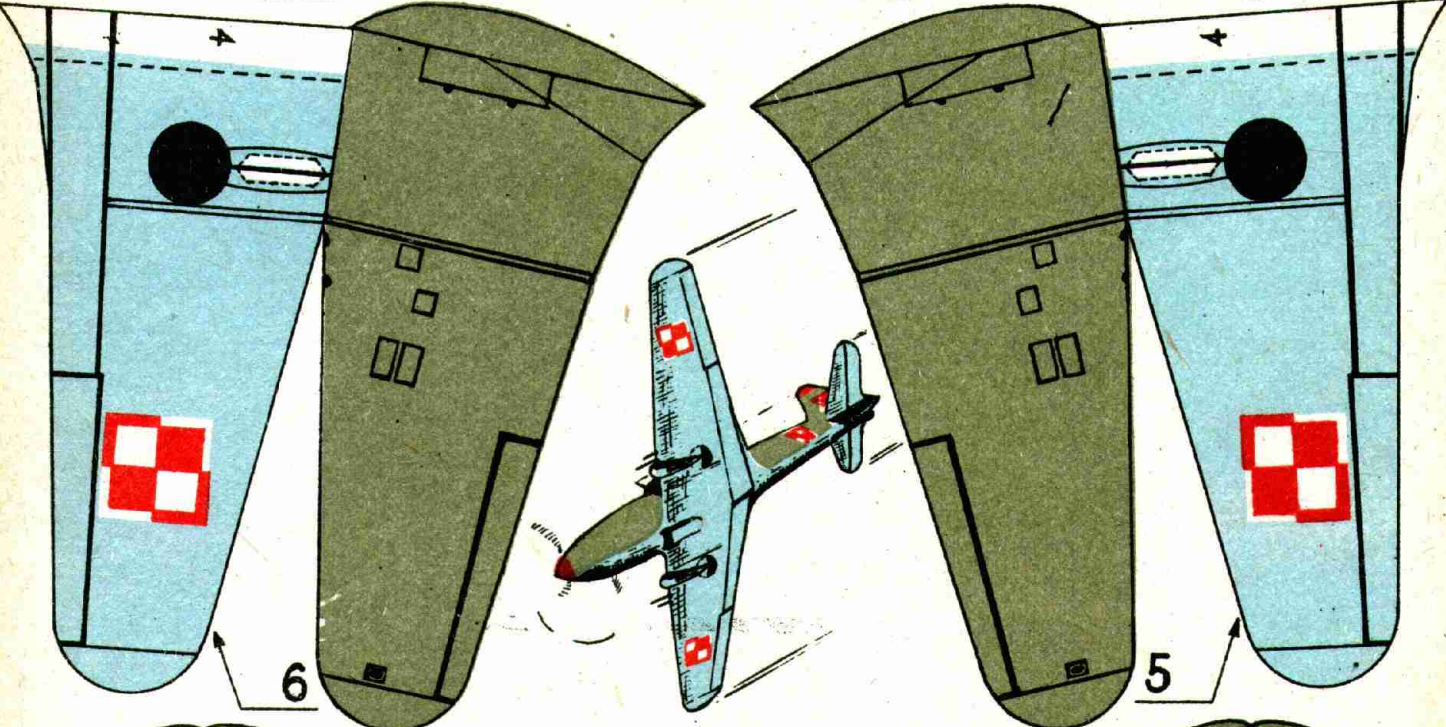
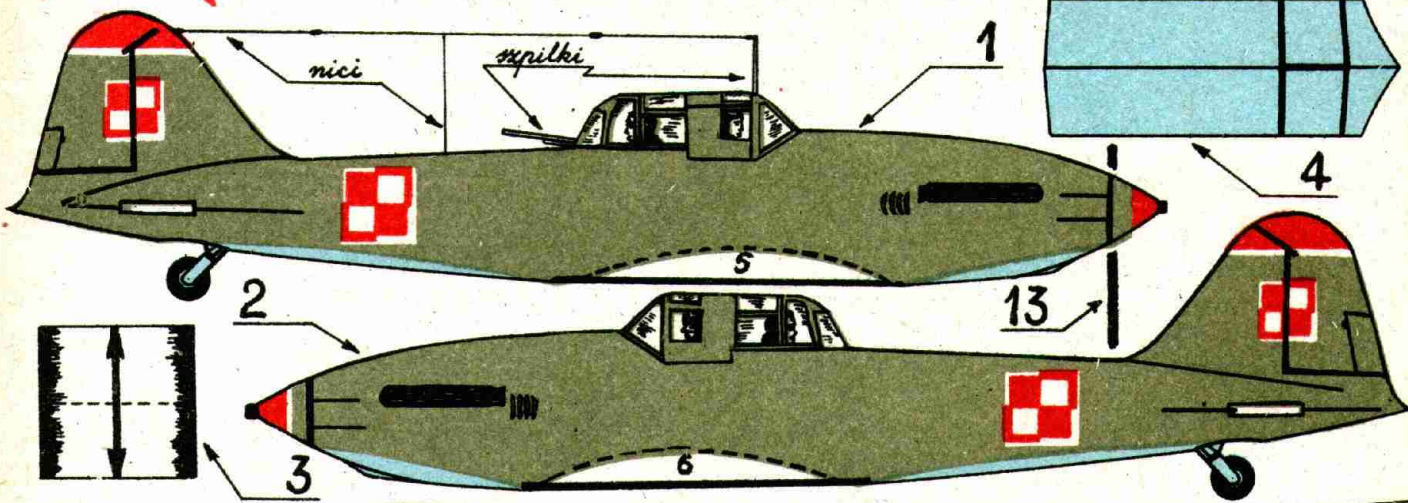
23

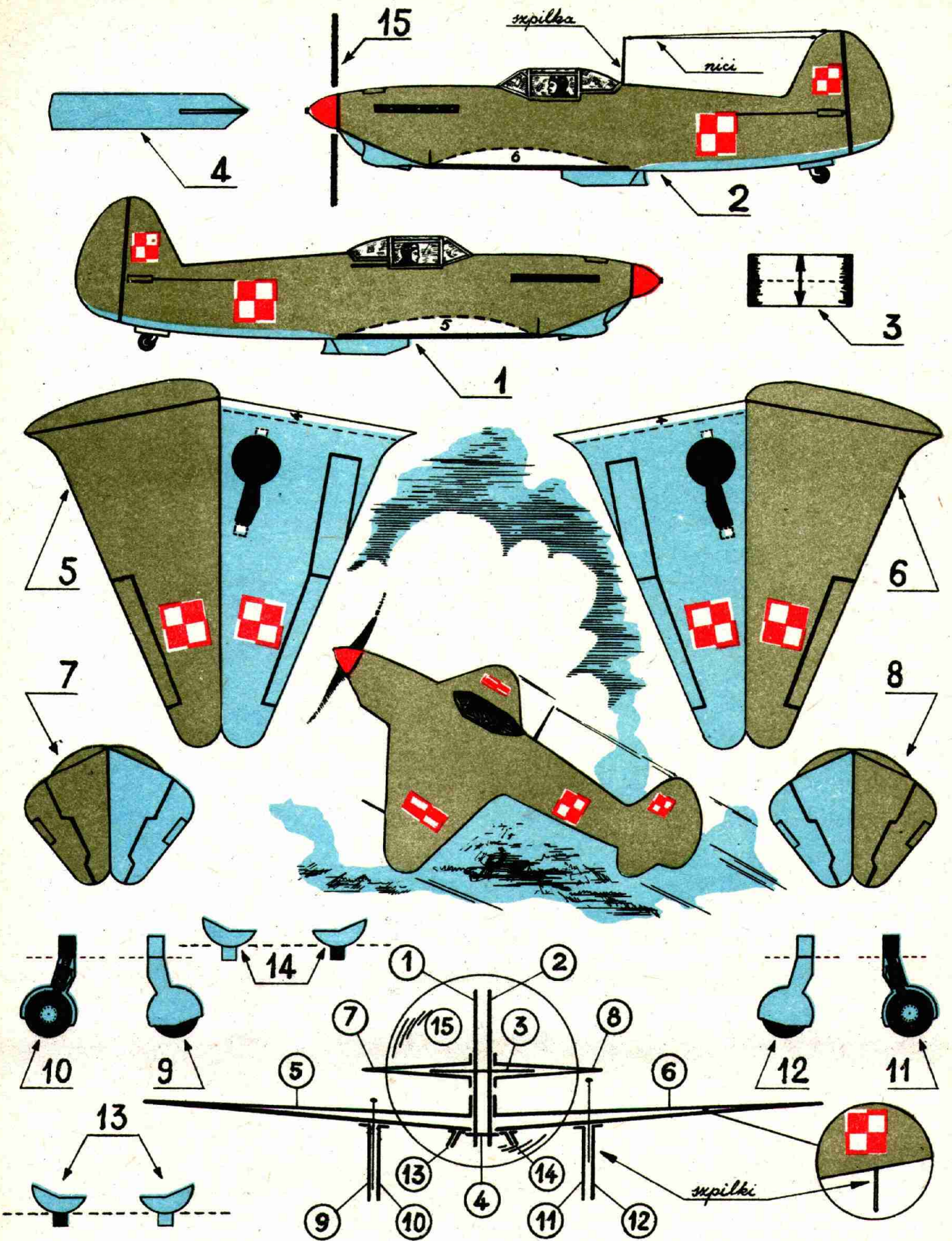

samolot
szturmowy

16-10

• JAK-9 •

samolot myśliwski

SM